

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal, hvad der ud fra en isoleret betragtning og en selvstændig fortolkning må være et krav om erstatning uden for kontrakt, uden videre klassificeres som et kontraktforhold i henhold til Bruxelles Ia-forordningens ⁽¹⁾ artikel 7, nr. 1), når kravet om erstatning uden for kontrakt på nogen måde konkurrerer med et kontraktforhold, uanset om der efter en fortolkning af kontrakten måtte være tale om et krav om erstatning uden for kontrakt?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Hvor skal det sted, hvor skadetilføjelsen som omhandlet i Bruxelles Ia-forordningens artikel 7, nr. 2), er foregået, lokaliseres, såfremt en betalingstjenesteudbyder har overført elektroniske penge fra en kundes konto til en hasardspilsudbyders modtagerkonto hos den samme betalingstjenesteudbyder, og betalingstjenesteudbyderens medvirken til betalinger til fordel for hasardspilsudbyderen indikerer, at der kan være tale om en skadevoldende handling uden for kontrakt:
 - 2.1 På det sted, hvor betalingstjenesteudbyderen har hjemsted som stedet for e-pengetransaktionen?
 - 2.2 På det sted, hvor betalingstjenesteudbyderen som følge af transaktionen (i hvert fald i tilfælde af transaktionens lovlighed) får et krav på erstatning for udgifter mod kunden, som har anvist betalingen?
 - 2.3 På det sted, hvor kunden, som har anvist betalingen, har bopæl?
 - 2.4 På det sted, hvor den kundes bankkonto befinder sig, som betalingstjenesteudbyderen kan få adgang til med en betalingservicefuldmagt med henblik på at kreditere e-pengekontoen?
 - 2.5 På det sted, hvor de penge, som betalingstjenesteudbyderen har overført til spillerens spillekonto hos hasardspilsudbyderne, går tabt ved spil, dvs. hvor hasardspilsudbyderen har hjemsted?
 - 2.6 På det sted, hvor kunden deltager i det forbudte hasardspil (såfremt kunden har bopæl på spillestedet)?
 - 2.7 På ingen af disse steder?
 - 2.8 Såfremt spørgsmål nr. 2.2 besvares bekræftende, og det afgørende er, at der er tale om det sted, hvor betalingstjenesteudbyderen som følge af transaktionen får et krav på erstatning for udgifter mod kunden: Hvor opstår kravet på erstatning for udgifter mod den kunde, som har anvist betalingen? Kan opfyldelsesstedet i henhold til rammeaftalen for betalingstjenester eller skyldnerens bopæl benyttes til lokaliseringen af dette skyldforhold?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal administratif de Dijon (Frankrig) den
31. marts 2021 — X mod Préfet de Saône-et-Loire**

(Sag C-206/21)

(2021/C 278/37)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif de Dijon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Préfet de Saône-et-Loire

Præjudicielt spørgsmål

Indebærer det i artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 4, i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 ⁽¹⁾ indeholdte krav om en sygeforsikring og tilstrækkelige midler til ikke at blive en byrde for det sociale system indirekte forskelsbehandling i strid med de i denne doms præmis 7 nævnte bestemmelser til skade for personer, som på grund af deres handicap ikke er i stand til at udøve erhvervsmæssig beskæftigelse eller kun kan udøve en begrænset beskæftigelse og således ikke er i stand til at råde over tilstrækkelige midler til at forsørge sig selv uden i betydelig eller endda urimelig grad at gøre brug af det sociale system i deres opholdsmedlemsstat?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT 2004, L 158, s. 77).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 19. april 2021 — Forbundsrepublikken Tyskland, repræsenteret af Bundesministerium des Innern, für Bau og Heimat mod MA og PB

(Sag C-245/21)

(2021/C 278/38)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: Bundesrepublik Deutschland

Revisionsindstævnte: MA og PB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den omstændighed, at en myndighed træffer afgørelse om indtil videre at udsætte gennemførelsen af en afgørelse om overførsel alene fordi det er faktisk (for tilfældet) er umuligt at gennemføre overførsler som følge af Covid 19-pandemien, under en klage eller indbringelse omfattet af anvendelsesområdet for Dublin III-forordningens artikel 27, stk. 4 ⁽¹⁾?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Udløser en sådan afgørelse om udsættelse en afbrydelse af fristen for overførsel som omhandlet i Dublin III-forordningens artikel 29, stk. 1?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Gælder dette også, hvis en domstol før udbruddet af Covid 19-pandemien afslog en anmodning fra asylansøgeren i henhold til Dublin III-forordningens artikel 27, stk. 3, litra c), om at udsætte gennemførelsen af afgørelsen om overførsel, indtil der foreligger et resultat af vedkommendes klage eller indbringelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180, s. 31).